BIRAK KANASIN

IAN RANKIN (28 NİSAN 1960)

Fife, İskoçya'da doğdu. 1982 yılında Edinburgh Üniversitesinden mezun oldu. "Rebus" serisiyle başarıya ulaşmadan önce üzüm toplayıcısı, çoban, vergi memuru olarak çalıştı. 1986 yılında evlendikten sonra, kısa bir süre Londra'da ve Fransa'da yaşayıp tekrar Edinburgh'a döndü. Yazdığı ilk kitabı *Summer Rites* basılmasa da ikinci kitabı *The Flood* 1986'da basıldı. "Rebus" serisinin ilk kitabı *Düğümler ve Haçlar* ise 1987 yılında yayımlandı. Kısa sürede büyük başarıya ulaşan "Rebus" serisi o günden bu yana yirmi iki dile çevrildi ve birçok ülkede çok satanlar listesinde yer aldı. Yayımlanan daha pek çok kitabının yanı sıra, "Jack Harvey" takma adıyla yazdığı romanları da vardır. *Black and Blue* romanıyla, 1997'de edebiyat dalında CWA Macallan Altın Kama'sının sahibi oldu. Ayrıca Edgar ve Anthony ödüllerinde adaylar arasına girerek finale kaldı. Edinburgh Üniversitesinden Yılın Mezunu ödülünü alan Ian Rankin, 1999, 2001 ve 2003 yıllarında Abertay Dundee Üniversitesi, St. Andrews Üniversitesi ve Edinburgh Üniversitesinden üç fahri doktorluk unvanı aldı. Ian Rankin eşi ve iki oğluyla birlikte Edinburgh'da yaşıyor.

Alfa'da Ian Rankin: *Düğümler ve Haçlar*, *Saklambaç*, *Diş İzleri*, *Masadaki Düşman, Kara Defter, Ölümcül Hedefler.*

CEM DEMİRKAN (1973)

İstanbul doğumlu. Boğaziçi Üniversitesi mezunu. 2003'ten beri çevirmenlik yapıyor.

Alfa'da çevirileri şunlardır: Philip Kerr; *Biri ve Öteki, Sessiz Alev, Ölüler Dirilmezse, Sahra Grisi, Ölümcül Prag, Katyn Katliamı, Zagrebli Kadın, Devre Arası, Tanrı'nın Eli, Sessizliğin Öte Yakası, Sahte Dokuz, Prusya Mavisi, Bir Yunan Hediyesi.* Ian Rankin; *Saklambaç, Diş İzleri, Masadaki Düşman.*

Bırak Kanasın
© 2016, ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Let It Bleed
© 1995, John Rebus Limited

Kitabın Türkçe yayın hakları Rogers, Coleridge and White Ltd. aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak
Genel Müdür Vedat Bayrak
Yayın Yönetmeni Mustafa Küpüşoğlu
Çeviren Cem Demirkan
Kitap Editörü Ebru Koç
Kapak Tasarımı Adnan Elmasoğlu
Sayfa Tasarımı Zuhal Turan

tamadres.com

ISBN 978-605-038-093-4
1. Basım: Ekim 2019

Baskı ve Cilt
Melisa Matbaacılık
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8 Bayrampaşa-İstanbul
Tel: 0(212) 674 97 23 Faks: 0(212) 674 97 29
Sertifika no: 45099

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Alemdar Mahallesi Ticarethane Sokak No: 15 34410 Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 0(212) 511 53 03 (pbx) Faks: 0(212) 519 33 00
www.alfakitap.com - info@alfakitap.com
Sertifika no: 43949

IAN RANKIN

BIRAK KANASIN

BİR DEDEKTİF
JOHN REBUS POLİSİYESİ: 7

tamadas.com

Çeviren
CEM DEMİRKAN

ALFA

tamadres.com

BİR

KÖPRÜLER

tamadres.com

tamadres.com

1

Bir kış gecesi Edinburgh'un dışından gelen çığlıklar.

Bir araç diğer üçü tarafından takip ediliyordu. Takip eden araçlardakiler polis memurlarıydı. Sulu kar karanlığın içinde rüzgâr yüzünden neredeyse yatay yağıyordu. Polis arabalarının ikincisinde Müfettiş John Rebus dişlerini sıkıyordu. Bir eliyle kapı kolunu, diğer eliyle de yolcu koltuğunun kenarını sıkıca kavramıştı. Sürücü koltuğundaki Başmüfettiş Frank Lauderdale ise otuz yaş birden gençleşmiş gibiydi. Hızlı sürmenin keyfini alınca tekrar gençlik yıllarına dönmüştü. Koltuğunda dik oturmuş, ön camdan dışarı bakıyordu.

Kim bilir kaçıncı kez, "Onları yakalayacağız!" diye bağırdı. "O şerefsizleri yakalayacağız!"

Rebus çenesini bir cevap verebilecek kadar açmayı beceremedi. Nedeni Lauderdale'in kötü bir sürücü olması değildi… Yani sadece Lauderdale'in kötü bir sürücü olması değildi; hava şartları da Rebus'u korkutuyordu. Barnton Kavşağındaki ikinci çıkıştan dönerlerken Rebus arabanın arka tekerleklerinin kaygan yolda kaydığını his-

tamadee.com

setti. Öncelikle lastikler yeni değildi; muhtemelen sadece kaplaması değişmişti. Hava sıcaklığı sıfıra yakındı ve karla karışık yağmur onlara hafif pusu kuruyordu. Artık şehrin dışına çıkmış, kavşak ve trafik ışıklarını geride bırakmışlardı. Burada araba takibinin daha güvenli olması gerekse de Rebus kendini güvende hissetmiyordu.

Öndeki arabada iki genç üniformalı polis arkadakinde de bir Detektif Çavuş ve bir Detektif Polis Memuru vardı. Rebus dikiz aynasından bakıp tepe lambalarını gördü. Yolcu penceresinden baksa da hiçbir şey göremedi. Dışarısı zifiri karanlıktı.

Rebus'un aklından şu düşünce geçti: Karanlıkta ölmek istemiyorum.

kamadres.com

Dünkü bir telefon görüşmesi.

"On bine kızını serbest bırakırız."

Babası dudaklarını yaladı.

"On mu? Bu para çok fazla."

"Senin için değil."

"Durun, bir düşüneyim." Baba, Rebus'un bir şeyler yazdığı kâğıda baktı. Arayana, "Süre yetersiz," dedi. Rebus kulaklıktan dinlerken kasetleri sessizce dönen kayıt cihazına bakıyordu.

"Bu yaklaşım kızına zarar verir."

"Hayır… lütfen."

"O zaman parayı hemen bulsan iyi edersin."

"Onu yanınızda getirecek misiniz?"

"Biz yalancı değiliz beyim. Para hazır olursa kız da orada olacak."

"Nerede?"

"Arayıp ayrıntıları bildireceğiz. Bu arada, sakın polise haber verme, tamam mı? En ufak bir belirti, hatta uzaktan bir siren sesi bile gelse kızını Co-op cenaze evinde bulursun."

"Onları yakalayacağız," diye bağırdı Lauderdale.

Rebus çenesinin açıldığını hissetti. "Tamam yakalarız. Biraz yavaşlamaya ne dersiniz?"

Lauderdale ona bakıp sırıttı. "John, ne o, korktun mu?" Ardından bir minibüsü sollamak için direksiyonu kırdı.

Telefondakinin sesi genç ve işçi sınıfından birine aitti. Kelimeleri işçi sınıfı gibi söylüyordu. Co-op cenaze şirketinden bahsetmiş ve beyim kelimesini kullanmıştı. İşçi sınıfından bir gençti, biraz da saftı galiba. Rebus bir türlü emin olamıyordu.

Motorun sesini bastırmak için bağırarak, "Köprünün diğer tarafında Fife polisi bekliyor, değil mi?" diye sordu. Lauderdale vitesi üçe atmıştı.

"Evet," diye cevap verdi Lauderdale.

"O zaman acelemiz ne?"

"Saf olma, John. Onlar *bizim*."

Rebus üstünün ne kastettiğini biliyordu. Eğer öndeki araba Forth Road Köprüsü üzerinden Fife'a geçerse, orada bekleyen Fife Emniyetinin eline düşeceklerdi.

Lauderdale telsizle öndeki araçla konuşuyordu. İki elli sürüşünden biraz daha kötü olan tek

tamdkes.com

elli sürüşü Rebus'u bir o tarafa bir bu tarafa savuruyordu. Lauderdale telsizi kapattı.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu. "Queensferry'de araçtan inerler mi?"

"Bilemem," dedi Rebus.

"Eğer inmeden devam ederlerse öndeki ikisi onları gişelere varmadan yakalayacağımızı düşünüyor."

Korku ve adrenalin yüzünden büyük olasılıkla inmeden devam edeceklerdi. Bu ikili bileşimin hayatta kalma mekanizmasını devreye sokmak gibi bir marifeti vardı. Hiç düşünmeden ya da sapmadan doğruca ileri doğru giderdiniz ve aklınıza kaçmaktan başka bir şey gelmezdi.

"Hiç değilse emniyet kemerinizi taksaydınız," dedi Rebus.

Lauderdale, "Neden olmasın," dese de takmadı. Genç yarışçılar kemer takmazdı.

Son kaygan yol yaklaşıyordu. Öndeki araba yolu hızla geçti. Köprü harici gidecek bir yer yoktu. Gişelere yaklaştıklarında tepelerindeki yol ışıklarının da şiddeti arttı. Rebus'un gözünde bir anlığına, kaçakların da diğer herkes gibi gişede durup para ödemesi gibi saçma bir sahne belirdi. Pencereyi açıp bozuk para bulmaya çalıştıklarını düşündü…

"Yavaşlıyorlar."

Yol birden yarım düzine şeride çıktı. Önlerinde bir sıra gişe vardı ve onun ilerisinde de köprü duruyordu. Köprü demir taşıyıcılarının tuttuğu orta kısımda yukarı doğru kavislendiğinden gün-

tamdrem.com

düz gözüyle, açık bir havada bile ileride ne olduğunu görmek imkânsızdı.

"Kesinlikle yavaşlıyorlar."

Dört araba arasında sadece metreler kalmıştı ve Rebus, bir süredir ilk defa, takip ettikleri arabayı görmeyi başardı. Araba Y plakalı Ford Cortina'ydı. Işıklar sayesinde içinde iki erkek olduğunu görebiliyordu.

"Kız belki de bagajdadır," dedi.

"Belki," diye cevap verdi Lauderdale.

"Eğer arabada yanlarında değilse, ona zarar veremezler."

Kulağı pek onda olmayan Lauderdale başını salladıktan sonra tekrar telsize uzandı. Çok fazla parazit vardı. "Köprüye girerlerse çıkışları yok," dedi. "Fife emniyeti batırmadığı sürece kaçmaları imkânsız."

"O zaman burada mı bekleyeceğiz?" diye sordu Rebus. Lauderdale sadece güldü. "Demek ki gidiyoruz," diye devam etti Rebus.

Ama bir şey oluyordu. Şüpheli araç… Kırmızı fren lambaları. Fren mi yapıyorlardı? Hayır, hızla geri geri gidiyorlardı. Öndeki araca hızla çarpıp onu Lauderdale'inkine doğru savurdular.

"Şerefsizler!"

Öndeki araç ani bir dönüşle yine fırladı. Kapalı gişelerden birine doğru gidip çarptıkları bariyeri kopararak değil de bükerek geçtiler. Metale sürtünen metalin çıkardığı ses ve sonra gözden kayboldular. Rebus inanamadı.

"Ters yöne girdiler!"